

DZIEŃ MISYJNY W LUTYM MSZA ŚWIĘTA

Wprowadzenie

Miesiąc luty, który przeżywamy, ze względu na Światowy Dzień Chorego, budzi nie tylko większą świadomość sensu cierpienia, ale łączy cały Kościół misyjny w powołaniu do opieki nad chorymi i cierpiącymi.

Prośmy Pana w czasie tej Eucharystii o to, aby każdy z nas rozbudził w sobie świadomość bycia posłanym nie tylko na krańce ziemi, ale do osób nieuleczalnie chorych z naszych rodzin, wspólnot, sąsiedztwa, abyśmy w ten sposób pozwalali się „prowadzić Duchowi Świętemu ku miłości i miłosierdziu”.

Uznając swój grzech, przepraszajmy teraz za to, że nieraz unikamy tego tchnienia, by angażować się w dzielenie się nadzieją życia wiecznego oraz naszym czasem poświęconym na pielęgnowanie i opiekę nad chorymi, cierpiącymi i umierającymi.

Modlitwa powszechna

Do Ciebie, Panie, zanosimy nasze prośby, w których polecamy cały Kościół.

Tchnij w nas, Panie, Twojego Ducha!

1. Za cały lud Boży, aby biskupi, kapłani, osoby konsekrowane i świeccy byli wrażliwi na tchnienie Ducha Świętego, który ożywia życie Kościoła.
2. Za Kościół w Republice Środkowoafrykańskiej, Madagaskarze i Kościół tarnowski, aby święte życie i cierpienie bł. Jana Beyzyma stało się przyczyną wiernej służby Chrystusowi i wzbudziło nowe powołania do służby medycznej w tych Kościołach.
3. Za wszystkich misjonarzy, aby głoszona przez nich Ewangelia w mocy Ducha Świętego, przemieniała serca tych, do których zostali posłani.
4. Za wszystkich medyków, którzy pracują na misjach, szczególnie w szpitalu w Bagandou, aby świadectwo ich pracy i miłości do cierpiącego bliźniego przybliżało chorych i umierających do Chrystusa.
5. Za osoby nieuleczalnie chore z naszej parafii i ich rodziny, aby dzięki opiece medycznej i wsparciu duchowemu nigdy nie czuli się samotni w swojej chorobie i cierpieniu.
6. Za nas samych i całą naszą wspólnotę parafialną, aby miesiąc luty stał się dla nas okazją do miłosiernego „wyjścia” do braci w potrzebie oraz pogłębienia tajemnicy cierpienia i choroby.

Wysłuchaj Ojczy prośby, które zanosimy do Ciebie. Wysłuchaj nas przez Chrystusa, Twojego Syna, który sam posłany przez Ojca, w mocy Ducha Świętego posyła nas, byśmy z odwagą głosili Ewangelię poprzez świadczenie uczynków miłosierdzia względem osób chorych i umierających. Amen.

NABOŻEŃSTWO MISYJNE

Papieska intencja modlitewna:

Módlmy się, aby osoby nieuleczalnie chore oraz ich rodziny otrzymywali zawsze niezbędną opiekę i wsparcie, zarówno pod względem medycznym, jak i ludzkim

WPROWADZENIE (wierni siedzą)

Miesiąc modlitwy za chorych, wzmaga naszej modlitwy za Kościół powszechny i myślenie o osobach umierających w Kościele, o sensie cierpienia i pozwoleniu na to cierpienie. Przypomina on nam również poprzez intencję modlitwy ogłoszoną przez papieża, że uczynki miłosierdzia wobec chorych i cierpiących przybliżają ich do Chrystusa, a nam pozwalają doświadczyć dobroci Ducha Świętego, który prowadzi Kościół do zbawienia.

W krajach wysoko rozwiniętych starość i choroby często przeżywane są w samotności i opuszczeniu nie tylko dla osoby chorej. Takie odczucie towarzyszy również rodzinom osób chorych i umierających. Kultura zbyt dużej efektywności, a w konsekwencji słabości niedotrzymania kroku powoduje, iż staje się ona kulturą odrzucenia w szczególności dla osób chorych, niepełnosprawnych, umierających.

Papież Franciszek poprzez słowa z Księgi Rodzaju przypomina nam, że pierwszą formą opieki jakiej potrzebują osoby chore, umierające czy cierpiące, jest bliskość pełna współczucia i czułości. Dlatego tak ważna jest w opiece nad chorymi troska o relacje z Bogiem, z rodziną, przyjaciółmi, pracownikami służby zdrowia.

Papież Franciszek przytacza obraz miłosiernego Samarytanina, który potrafił zwolnić kroku i stać się bliźnim. Widzimy jego ogromną czułość w kojeniu ran cierpiącego brata. Jesteśmy na świecie, bo zostaliśmy umiłowani przez Ojca i jesteśmy powołani do głoszenia komunii w okresach choroby i cierpienia.

Poprzez przykład Miłosiernego Samarytanina Pan Bóg przypomina osobom chorym, cierpiącym i umierającym, że mają prawo do bliskości i czułości. Chorzy nie są dla nas ciężarem, wręcz przeciwnie, ich obecność w naszym społeczeństwie i Kościele zachęca nas wszystkich do zahamowania nadmiernego tempa życia, w którym jesteśmy zanurzeni, oraz do odnalezienia siebie.

Jako chrześcijanie jesteśmy szczególnie wezwani do przyjęcia współczującego spojrzenia Jezusa. W naszych wspólnotach, społeczeństwach czy Kościołach lokalnych musimy zatroszczyć się o osoby chore i cierpiące oraz ich rodziny. Ze wzajemną miłością, którą daje nam Chrystus w Eucharystii, uleczmy rany samotności i izolacji, ponieważ w ten sposób rozwijamy kulturę czułości i współczucia. Chorzy będąc w sercu Kościoła lokalnego i powszechnego, powinni być również w centrum naszej troski duszpasterskiej i ludzkiej uwagi.

Dla Kościoła tarnowskiego ten miesiąc jest szczególnie ważny, ponieważ diecezja tarnowska prowadzi szpital w Republice Środkowoafrykańskiej w Bagandou im. bł. Jana Beyzyma, apostoła dobrej nowiny wśród trędowatych, odrzuconych i cierpiących w samotności na Madagaskarze. Niech będzie on dla nas przykładem miłości i miłosierdzia naszego Pana Jezusa Chrystusa. Prośmy Ojca, aby ojciec Jan Beyzym - Apostoł Madagaskaru, był bardziej obecny w naszym Kościele – w katechezie i duszpasterstwie parafialnym i dodawał nam empatii do pomocy i opieki nad najbardziej cierpiącymi i umierającymi.

MODLITWA PRZED WYSTAWIONYM W MONSTRANCJI JEZUSEM (*wierni klęczą*)

Pieśń: Wielbić Pana chcę

Jezu, w Hostii utajony! Na klęczkach przed Tobą myślimy szczególnie o wszystkich chorych i umierających, oraz o misjonarzach i medykach trudzących się w podejmowaniu czulej opieki nad osobami potrzebującymi. Chcemy Ci dziękować, przepraszać, jak i przedstawiać nasze prośby:

Dzięki Ci składamy!

- Za tych, którzy przypominają Kościołowi potrzebę otwarcia na przyjmowanie chorych i umierających i dają przykład czulej i pełnej miłości opieki nad nimi,
- za misjonarzy, którzy ukazują Kościół jako otwartą wspólnotę przyjmowania osób odrzuconych, samotnych i cierpiących,
- za duchownych i świeckich, którzy wspólnie starają się docierać do cierpiących braci, często zagubionych duchowo, by im służyć jak Miłosierny Samarytanin.

Jezu Chryste! Na klęczkach przepraszamy Cię za każde zło uczynione, wypowiedziane i pomyślane:

Panie, zmiłuj się nad nami!

- Za to, że nie chcemy słuchać pasterzy naszych czasów, którzy na czele z Franciszkiem nawołują do pogłębienia ewangelicznej świadomości opieki nad osobami chorymi i umierającymi,
- za to, że nie mamy w zwyczaju podejmować nawet małych, ale systematycznych kroków na rzecz pokoju i zaangażowania misyjnego *ad gentes*, które dzięki Ewangelii uczy pokojowego współżycia,
- za to, że nie chcemy przyjmować do naszych społeczności chorych i cierpiących, i uważamy ich za osoby nieprzystające do tempa naszych czasów.

Panie nasz! Na klęczkach prosimy Cię, wołając:

Chryste, usłysz nas!

- Niech w naszej parafii Światowy Dzień Chorego obudzi świadomość miłosierdzia wobec chorych i cierpiących, która zaznaczy swą obecność w naszym duszpasterstwie,
- niech misjonarzy i medyków pracujących na misjach, którzy przeżywają różnego rodzaju trudności, osiągnie Twoja łaska i życzliwość ludzi,
- niech nasza przynależność do Kościoła będzie coraz bardziej świadomym życiem we wspólnocie, która nie wyklucza, ale przyjmuje osoby słabe, cierpiące, chore i umierające jako przykład głoszenia Ewangelii.

Pieśń: Niechaj sławią Cię narody

(Chwila ciszy. Po niej można zaśpiewać *Litanie misyjną*, patrz *GE 2/2010*, s.33 lub wykorzystać *Modlitwę powszechną z mszy św.*, jeśli nie była wykorzystana.)

Modlitwa:

Panie Jezu, który oczekujesz od nas, członków Kościoła, odpowiedzialności za kontynuację Twojej misji głoszenia miłości i Ewangelii, prosimy Cię, daj nam siłę, abyśmy w tej misji coraz bardziej świadomie uczestniczyli. Amen.

Izabela Cywa